

گزارش ثبت نام

سعی کن اصلا به روی خودت نیاوری.. یک لبخند ملیح بزن، سرت را بگیر بالا.. و با کلی آرامش از کنارشان بگذر... انشالله که حل میشود دیگر.. لبخند بزن.. آفریان! همین جوری.. وقتی زبان به گلایه میگشایی از مشقت های یک روز ثبت نام.. یک کسی خیلی منطقی در ناخودآگاه تو میگوید: خب کدام دانشگاه است که مشکل نداشته باشد؟ و تو خیلی منطقی از جوابی که نمیدانی خوشحال میشوی.. که شاید بقیه از این هم بیشتر زجر کشیده باشند؟.. پس بخند.. البته در همین ابتدا لازم میبینم که خدمت دانشجویان عزیزمقدم عرض کنیم،و بگویم که ورودشان به این دانشگاه، گل ولبلب باد! البته بعدها هرچه دیدند وندیدند ازامابه دل نگیرندکه مایب تقصیریم وانچه گفتیم لازم بود وشرط ادب! هرچه باشد ونباشد همدرس یا بهتر بگویم همدردیم!.. شایدزمان زیادی لازم باشد تا ذوق مادرانی راکه یادیدن من قلم به دست کاغذبه بغل! چقدرخوشحال شدند رافراموش کنم. بعضی صحنه هاعجیب ماندگارند!.. سلام کرده یانکرده خوش امدگفته یا نگفته سوال اول راپرسیده یانپرسیده سیل جوابهابودکه سرازیر میشد بر تکه درخت ما.. وان وقت من کاغذبه دست مینشستم کف حیاط به مشق کردن... انصافامشقی بودا! چراکسی نیرسیدکیم وچکاره ام نمیدانم... چه فرقی میکرد برای آنان که خسته بودنداکلمه به کلمه میگفتند که من بنویسم.. خسته شدیم ازاینکه حتی یه صدلی پیدا نمیشه برا نشستن.. والبته روی چمنم میشه نشست! نمیشه؟! چه فرقی میکنه نه؟! یه لیوان اب پیدا نمیشه که ادم بخوره.. یه لیوان چای مگه چقدر هزینه داره؟! خودمون پولشو میدادیم کی گفت مجانی!خه ازصبح اینجاییم!خسته شدیم!چرااینجایه بانک نداره؟ داره به شمانگفتن!به

لیلا بختباری

مانگفتن! ازصبح رفتیم دنبال پرداخت یه مبلغ تارفتیم وبرگشتیم ظهرشد،چراپول خوابگاه این همه زیاده؟ راست میگن ششصدتومانه؟ خب اگه اینجوره توشهرخودمان دانشگاه ازاد میفرستادیمش!مگه اینجادولتی نیست!ماکلی وقت گذاشتیم برائت نام اینترنتی خب!حالاین همه دوندگی براچه؟ مائتث نام اینترنتی نداشتیم تارفتیم وبرگشتیم وقت تموم شده بودچرااینجا دوتا سیستم نیست برا این کارضروری؟ حداقل دوتاسرویس میداشتن تا مجبورنشیم این همه راه روپیاذه بریم که تاوقت برگشتن وقت تموم شه.مسولین ثبت نام هرچندوقت یکبارجایگاهشونوخالی میکردن که این باعث کندشدن روندثت نام میشد.. درد دلها زیاد بود وقت کم ... یه بنده خدایی هم اصلا نمیدانست چی قبول شده سنجش اعلام کردمدیریت صنعتی قبول شده اماسیستم گلستان دانشگاه مدیریت بازرگانی اعلام کرده که ازجانب مسولین دردست پیگیری است!.. ناگفته نماند دراین بین نیزافزادی بودندکه ازوضع موجود اعلام رضایت میکردند والدین همچنان ازشرکت فرزندانشان درتشکلهای دانشجویی اعلام رضایت کردند. ومادرانی نیزبودندکه ازقبول شدن فرزندانشان دراستان قم ودانشگاه قم بسیارخوشحال بودند. گرچه پرونده کنکور۹۱بائتث نام دانشجویان پایان یک شروع شدامیدواریم سال آینده باهبودشرایط دیگرنگرانی رادرچهره ی هیچ پدرومادری نبینم وباحل مشکلات روبه سوی آینده ای روشن برویم.نکته جالب دیگراین بودکه بعضی ازوالدین میخواستندمسولین رده بالارابینند ومن نمیدانستم چطوربگویم امکانش نیست... دست من اما! همچنان دردمیکند ازنوشتن مشکلات مردم وامیدی که آنان داشتند...

مقام معظم رهبری: دانشجو قشر فاخر جامعه است.

دانشجویان

برای عضویت در انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه قم فقط کافیست نام و نام خانوادگی به‌همراه رشته و مقطع تحصیلی خود را به شماره پیامک ۰۲۱۷۵۰۰۰۰۹۹۰۰۰۳ ارسال کنید.

دفاتر انجمن :

دفتر شهید احمدی روشن: دانشکده فنی و مهندسی – ملقبه سوم – جنب آسانسور

دفتر شهید شهریار ی: دانشکده علوم پایه طبقه دوم

دفتر واحد فواهران : ساختمان معصومیه طبقه همکف – روبروی سایت

تارنمای ما :

SOUZANBAN.IR

رایانامه :

SOUZANBAN.QOM@GMAIL.COM

عاشقانه های یک کُلمن

به بهانه ی گرامیداشت

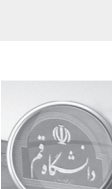
محمد حسین جعفریان

۳

جهانگردی اسلامی !؟

۲

گزارشی از روز ثبت نام

۴

مقدس است...

۴

۳

سوزن جان

۲

جان من سوزن به

جانم نزنید

ما برگ چغندر نیستیم...!

بدون اینکه لازم باشه مقدمه ی زیادی بچینیم می تونیم همه چیز رو مجسم کنیم و تجسم مون رو با خیلی از جاها مقایسه کنیم. سوال اولی که به ذهن میرسه اینه که: چرا؟! علت این تفاوت ها و کمبودها چیه؟ مثلا اینکه وقتی مراسم استقبال از ورودی های جدید رو با بعضی از جاهای دیگه مقایسه می کنیم فکر می اگه کنیم چیزی کمتر از دانشگاه های نسبتا بزرگ داریم! حالا درسته امسال کمی بهتر از سالهای قبل بود؛ اما هنوز...!

یا مثلا اینکه قرار بود دانشگاه شونزدهم شهریور باز باشه، اما هفته ی اول دانشگاه، هنوز دارن درب کلاسها رو رنگ می زنن و یا آپسرد کن های واحد خواهران هنوز در خواب تابستانی به سر می برنن و یا هزار تا از این مشکلات که خیلی هاشون به چشم نمایان و اصلا قابل مطرح کردن نیستند.

اما غرض از این نوشته، غرغر کردن های مرسوم و نق زدن های بی ارزش نیست! شاید شأن دانشجو این نباشه که نسبت به این جور مسائل کم اهمیت بیش از اندازه وقت بزاره و درگیرش باشه.

درسته که این جور مشکلاتی که ذکر شد بی اهمیت نیستند اما مسائل خیلی مهمتری هست که به نظر میاد بیشتر باید روی اونها مطالبه و بحث داشته باشیم.مثل نبود شرایط و بستر مناسب برای کارهای علمی و یا رخوت و کسالت انجمن های علمی و یا نبود راهبرد مشخص فرهنگی و یا مسائل آموزشی دانشکده ها و ...

دانشجوهای این دانشگاه توی خیلی از عرصه ها نشون دادند که واقعا اگه حمایت شن می‌تونن کارای بزرگی انجام بدن.چه بچه های فنی مهندسی و علوم پایه چه دانشجویهای علوم انسانی.قم تو چنتا از رشته ها بسیار

ما برگ چغندر نیستیم!

موفق عمل کرده و جزو دانشگاه‌های تاپ کشور تو اون رشته محسوب می‌شه.طبیعیه که باید بدنبال این بود تا اولا رتبه علمی این رشته ها حفظ بشه و ثانيا واسه ارتقانشون نهایت تلاش ها انجام شه.بعضی از رشته ها هم هستن که ظرفیت اینو دارن که به عنوان قطب کشوری مطرح شن.اما بدلیل برخی کم کاری ها در گذشته نتونستن به حق خودشون برسن.

گذشته نتونستن به حق خودشون برسن.اگرچه باید این توقع رو از این دانشگاه داشته باشیم که خیلی بهتر از اینی که هس باشه.مخصوصا تو رشته های علوم انسانی. بحثی که تو این سه دهه ای که از انقلاب می‌گذره کمتر بهش توجه شده و اگه به همین منوال بخواد پیش بره در آینده ای نزدیک پاشنه آشیل نظام جمهوری اسلامی همین بحث علوم انسانی غیر اسلامی خواهد بود.پایتخت علمی جهان تشیع باید دانشگاه شهرش تو زمینه علوم انسانی صاحب سبک و صاحب اندیشه باشه.نه اینکه اساتیدش صرفا علوم سکولاری رو تدریس کنن که حتی بعضیاش دیگه تو خود غرب هم منسوخ شده و کسی تره هم براش خرد نمی‌کنه!این اصل پیشرفت صحیح دانشگاه باید مبنای تمام نگرش ها و برنامه ها مسئولین باشه.و مهمترین دغدغه و درخواست همه دانشجوها از مسئولین و به خصوص مدیریت جدید دانشگاه همین موضوع ارتقا سطح علمی دانشگاهست.

عرض کردیم مشکلات و بحثای فرعی دیگه ای هم هس که از مطالبات به حق دانشجوهاست و قطعاً باید در راستای برطرف شدنشون تلاش و کوشش بشه.اما قطعاً اولویت با بحث ارتقا سطح علمی دانشگاهست.

اما دوتا حرف حساب هست که باید گفته بشه.

اول اینکه؛ چرا ما مطالبه گری رو فراموش کردیم در حالی که دانشگاه در منظر رهبری اولین و شاخص

انجمن اسلامی دانشجویان مستقل دانشگاه قم

هفته نامه

سیاسی | فرهنگی | اجتماعی

شماره ۳۶

هفته اول مهرماه

سوزنبان:

آنکه سوزن راه آهن را نگهبانی کند.«فرهک مین»

مدیر مسئول: محسن اقبال دوست

هیئت تحریریه :

سید سجاد هاشمی ، سید علیرضا اشرف نیا ، محمد

صادق منصوری ، مرتضی صباد ، فاطمه امیری اصل

معصومه موسی زاده ، فاطمه شربتی

SOUZANBAN.IR

souzbanban.qom@gmail.com

30009900002165

علی طحانی

تربین پایگاه مطالبه گری و حق خواهی در جامعه است. حالا تصور کن افسران جوان در مطالبه گری اولیه ی خودشون بمونن! اگه این طور شه که دیگه حسابمون با کرام الکاتبین هس.پس ما یادمون نمیره و شما هم یادتون نره که باید با همکاری و همفکری هم و در یک فضای منطقی مطالبه گری رو تو دانشگاه تمرین کنیم.

اما این رویکرد یک قید هم داره و اون قید اینه که فرق مطالبه گری در چارچوب قانون و اخلاق رو با هوچی گری و پنهان کردن اهداف سیاسی پشت مطالبات صنفی بدونیم.چیزی که قبلا ازش ضرر کردیم!

و حرف دوم؛ در پاسخ به سوال اولمون (اینکه چرا دانشگاه ما از بعضی دانشگاه های نسبتا بزرگ اشکالات و نقایص بیشتری داره) باید گفت: نکته ی اصلی در سیاسی کاری بعضی اشخاص در قبال دانشگاه قم است. یعنی اگه گاهی وقتها حس می کنیم دانشگاه یخورده بی در و پیکره، علتش اینه که بعضی ها منافع حزب و گروه شون رو به منافع دانشجو و دانشگاه ترجیح میدن. ظاهرا برای این آقایون- که اگه لازم باشه اسم و رسمشون رو هم خواهیم برد - اصلا دانشجو و دانشگاه مهم نیست و تنها مقصودشون پیشبری اهداف سیاسی شون هست. نگاهی که سالهاست دانشگاه رو از جایگاه درخور و شایستش دور می کنه و حالا که بواسطه ی مدیریت جدید چند ماه ی است سعی شده عقب موندگی های گذشته جبران بشه؛ این آقایون به بهانه ی همسویی دانشگاه با دولت جدید سعی بر بازگرداندن دانشگاه به شرایط اسف بار گذشته را دارند.

خیلی سر بسته گفتیم و رد شدیم ... صرفا یه یادآوری بود تا بعضی ها بدونند که دانشجو برگ چغندر نیست...!